KORKU magazin

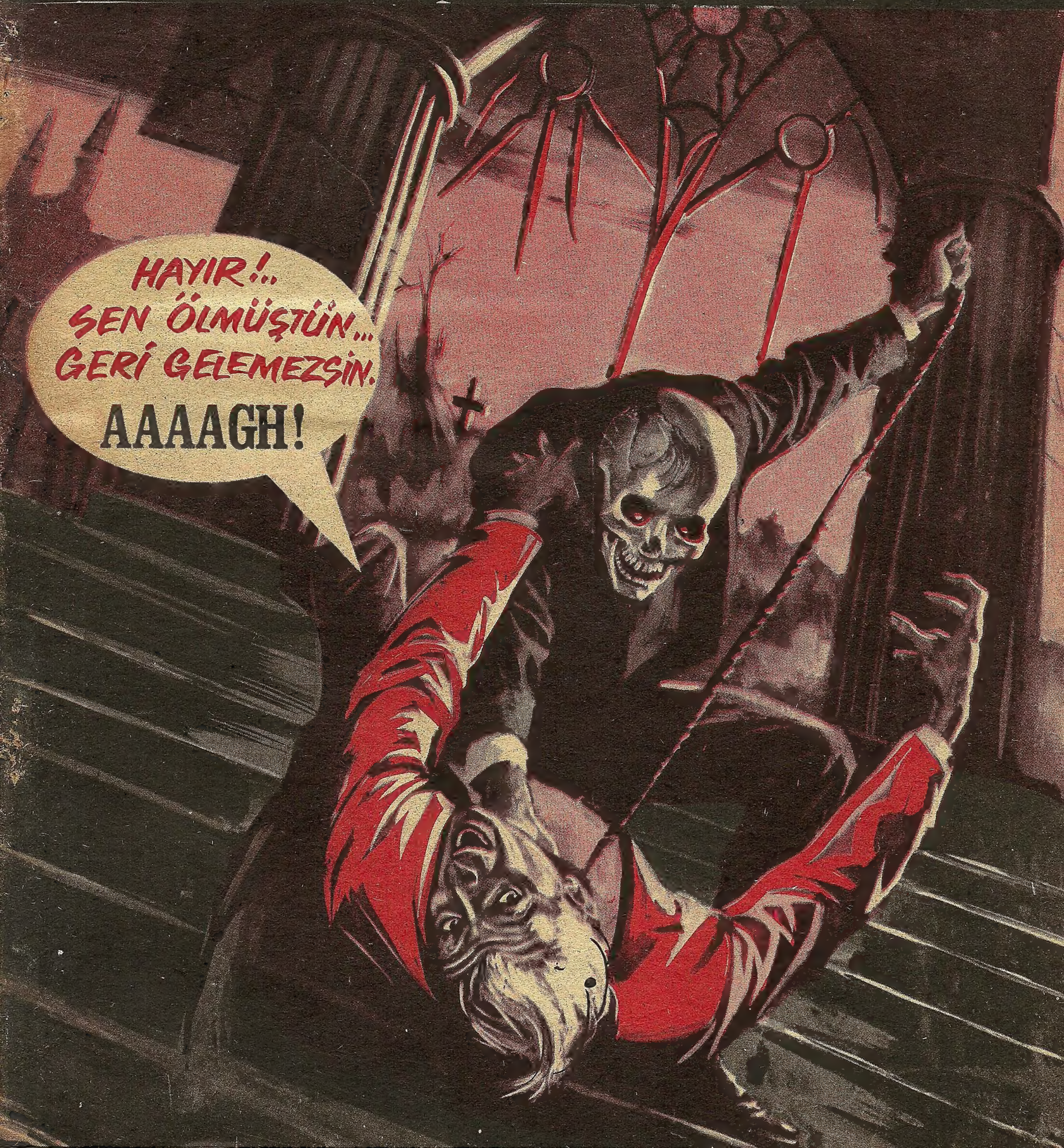

ŞEYTANIN HİZMETİNDE OLAN BU VARLIKLAR ŞAMDANLARIN TİTREK IŞIĞINININ YARI AYDINLATTIĞI LOŞ BİR KÖŞEDE BUHURDANLARDAN TÜTEN TÜTSÜLERİN AĞIR HAVASINDA ESKİ VE YASAKLANMIŞ KİTAPLARDAN OKUNAN DUALARLA ÇAĞRILIRLAR. CİNLERİ ÇAĞIRAN KİMSELER GEREKTİĞİ GİBİ DAVRANIRLAR VE BİR HATA ETMEZLERSE ŞEYTANIN HİZMETKÂRLARI OLAN CİNLER KENDİLERİNİ ÇAĞIRAN KİMSELERİN EMRİNE GİRER VE HER TÜRLÜ KÖTÜ MAKSADA HİZMET EDERLER. ÇAĞIRAN KİMSENİN BİR HATASI İSE BU KUVVETLERİ KENDİ ALEYHİNE YÖNELTİR. BU BİR MAHVOLUŞ OLUR. KORKU EDEBİYATI Cİ LE MÜNASEBET KURMUŞ KA LIK RUHLARLA DOLUDUR...

SEVGİLİ KORKU OKUYUCULARI ŞİMDİ SİZE BİR RESİMLİ ROMAN RESSAMININ KORKUNÇ HİKAYESİNİ ANLATACAĞIZ....
SİSLİ GECENİN KARANLIĞINDA SAHİLDE BİR İSKELEDE GARİP GÖRÜNÜŞLÜ ÜÇ KARALTI SUDAN ÇIKARLAR. BUNLAR ÜÇ CANLI CESETTİR ADETA. KARARLI BİR ŞEKİLDE SAHİLE DOĞRU İLERLERLER... BUNLA KİMDİ?... NE İSTİYORLARDI?.. VE NEREYE GİDİYORLARDI...
ŞAHTEKÂR!
ÇİZDİĞİN RESİMLİ ROMANLAR FEVKALADE BALDO. BUNLARI SATIN ALMALARI İÇİN BAZI GAZETELERLE KONUŞACAĞIM. ÇOK SÜKSE YAPACAĞINI SANIYORUM.!.. KAPIŞACAKLAR ADETA!...
EVET... EVET BALDO. ÇİZGİLER DE KONULAR DA GERÇEKTEN ÇOK BAŞARILI!
AL WILLIAMSON

BALDO, MESLEĞİNDE KISA ZAMANDA BÜYÜK BİR İLERLEME KAYDETTİN! BUNUN SIRRINI BİLMEK İSTERDİM!
BU UZUN BİR HİKAYEDİR MR. MACK!
"BİR ÇOKLARI GİBİ ŞÖHRETLİ BİR KARİKATÜRİST'İN YANINDA ÇALIŞMAĞA BAŞLADIM. İŞİN PÜF NOKTALARINI ORADA ÖĞRENDİM..."
BANA BİR ÇAY SÖYLE SONRA DA ŞU RESİMLERİN ÇERÇEVELERİNİ ÇİZ BAKALIM!
"SONRA KARIM MARTHA'NIN BÜYÜK TEŞVİKLERİ İLE BU İŞE İYİCE VERDİM KENDİMİ..."
BÜTÜN ÖMRÜMÜ RESİMLİ ROMAN RESİMLERİNE ÇERÇEVE ÇİZEN BİR BUDALA İLE YAŞAYACAĞIMI MI SANIYORSUN? BİR ŞEYLER YAP ARTIK!...
"KARIMIN İKAZI VE TEŞVİKİ BENİ DAHA İLERİ İŞ İMKÂNLARINA DOĞRU İTTİ..."
"ÇOK ÇALIŞTIM... ÇOK DİDİNDİM... BİR GÜN TALİH YÜZÜME GÜLDÜ..."
BU ÇİZDİKLERİN ÇOK AMATÖRCE EVLÂT... İŞE YARAMAZ. SEN YİNE ÇERÇEVE ÇİZMEKLE YETİNSEN DAHA İYİ EDERSİN!
NO PARKING
BALDO... MARWIN AMCA VEFAT ETTİ. YÜKLÜCE BİR PARA BIRAKTI... HEMEN İŞE KOYULMALIYIZ. HİKÂYELERİ YAZACAK ÇİZECEK BİR TAKIM ADAMLAR TUTABİLİRİZ.

"BU FIRSATI DEĞERLENDİRMEK LÂZIMDI..."
FA.. FAKAT... BİRİ YAZAR... BİRİ ÇİZER.. BİRİ BOYAR BUNLARI BEN NASIL TOPARLIYABİLİRİM?
BU YARDIMCILARINDAN KİMSEYE SÖZ ETMEZSİN.! HERKES HER ŞEYİ SENİN YAPTIĞINI ZANNEDER. BU ÜÇ ELEMAN DA BİRBİRLERİNDEN HABERSİZ ÇALIŞIRLAR.!
"ELEMANLARI İYİ KULLANIYORDUM. İŞLER YOLUNDA GİDİYORDU... İŞTE YAZARI.... "
BÜTÜN GÜN VE GECE ÇALIŞTIM. HİKÂYEYİ BİTİRDİM. BUYURUN ŞİMDİ HEMEN YENİSİNE BAŞLIYACAĞIM.!
PEKİ ONLARI ŞU DOSYAYA KOYUN. BEN ŞU ÇERÇEVELERİ BİTİRİR BİTİRMEZ ÇİZMEYE BAŞLARIM.!
"İŞTE BU DA RESSAMIMIZ..."
GECE GÜNDÜZ ÇALIŞTIM... BİR HAFTALIK YEDEKLEDİM. BİLMEM ÇİZGİLERİMİ BEYENECEK MİSİNİZ?
ŞU MASANIN ÜZERİNE BIRAKIN. ÇERÇEVELERİ BİTİRİNCE ONLARI ELDEN GEÇİRİR MÜREKEPLERİM.!
"BU DA RESİMLERİ MÜREKKEPLİYEN RESSAMIMIZ..."
GECE GÜNDÜZ ÇALIŞIP HEPSİNİ TAMAMLADIM. ÇİZGİLERİNİZE İYİCE UYDUM. BEYENECEĞİNİZİ SANIRIM.!
ONLARI DOSYALARINA KOYUN.! ŞU ÇERÇEVELERİ BİTİRİNCE YENİ HİKÂYEYE BAŞLIYACAĞIM.! YARIN BİR UĞRAYIN!
İŞLER İYİ GİDİYORDU. BİR ÇOK YERE RESİMLİ ROMANLARIMI SATIYORDUM... TALEP ÇOK ARTMISTI. İŞLER ÇOĞALINCA YARDIMCILARIM SIZLANMAĞA BAŞLADILAR. HEPSİ DE
BENİ ÇOK ÇALIŞTIRIYORSUNUZ. BÜTÜN AY KALEM ELİMDEN DÜŞMEDİ.. ZAM VAADETMİŞTİNİZ, HATIRLATIRIM.!
DURUP DİNLENMEDEN ÇALIŞIYORUM. VERDİĞİNİZ PARA EMEĞİME KARŞI PEK AZ. BİRAZ ZAM YAPMALISINIZ.
BANA VERDİĞİNİZ İŞ BÜTÜN VAKTİMİ HATTA GECELERİMİ ALIYOR. BUNA KARŞILIK ÖDEDİĞİNİZ PARA DA ÇOK AZ...

"İNSAN BÖYLE KARIŞIK BİR İŞİ UZUN ZAMAN GİZLİ GÖTÜREMİYOR. BİR DEFASINDA BİR AKSİLİK OLDU. ÜÇÜ DE KARŞILAŞTILAR. VE OZAMAN KIYAMET KOPTU..."
O.. MERHABA! NE ARIYORSUNUZ BURDA? YOKSA SENDE BALDO İÇİN Mİ ÇALIŞIYORSUN? BEN HİKÂYELERİ YAZIYORDUM... YA SEN?...
BEN RESİMLERİ ÇİZİYORDUM. DEMEK SENİN HİKÂYELERİNDİ ONLAR?
BU BİR DÜZENBAZLIK! ONLARIN YAPTIKLARINI' DA BANA MÜREKKEPLETTİRİYORDU...
VE BİR DE UTANMADAN KENDİ İMZANLA YAYINLIYORDUN BUNLARI HA?
"HER ŞEY ORTAYA ÇIKMIŞ VE MAHVOLMUŞTUM. YAPACAK TEK ŞEY KALIYORDU..."
BENİ MAHVETMENİZE MÜSADE ETMİYECEĞİM!
KA-POW!
POW!
POW!
"KARARLIYDIM...."
NE GÜZEL BİR DÜZEN İÇİNDEYDİK. BUNU KENDİNİZ ARADINIZ BAYLAR!
"..VE BAŞARDIM DA.. ONLARI ARABAMLA RIHTIMA TAŞIYIP NEHRE ATTIM...."
SİZLERE ARTIK İHTİYACIM KALMADI!

SEN GERÇEK ARTİST-SİN BALDO! OĞLUM DA SENİN HAYRANLARIN-DAN. SENDEN HATIRA OLARAK ORJİNAL BİR ŞEYLER ÇİZMENİ İSTİ-YORUM. ÇOK SEVİ-NECEK!
ŞEY... ORJİNAL BİR ŞEY Mİ? HA-ZIR BİR RESME İMZAMI ATMAM YETMEZ Mİ?
HAYIR! HAYIR! BİR ŞEYLER ÇİZİVERİN CANIM!
MR. MACK... BAL-DO YALNIZKEN DA-HA RAHAT ÇALIŞIR. SİZ BENİMLE GELİN ŞU KAHVEDE BİR ŞEYLER İÇE-LİM! O ARADA BALDO DA BİR ŞEYLER ÇİZER SİZE...
HAY ALLAH CEZASINI VERSİN. BU HERİFİN. BİR BASIN CEMİYETİ BAŞKANI OLMASA KAPI DIŞARI EDER-DİM. ŞU KİTAPTAN BİR ŞEYLER YÜRÜTMELİ!
BU GÜRÜL-TÜ DE NE? İNŞALLAH MARTA BİR APTALLIK EDİP DE ŞİŞKOYU HEMEN GERİ GETİRMEZ!
EEEEYAA!

BALDO!... CEVAP VER SEVGİLİM!...
ALLAHIM!... NE OLMUŞ BÖYLE? BALDO NERDESİN?
BÜRO HAREBEYE DÖNMÜŞ HAYRET... NE OLDU ACABA?
GARİP... ÇAMUR... SU BİRİKİNTİLERİ VE YOSUN.. PARÇALARI ETRAFA YAYILMIŞ!..
SANKİ NEHİRDEN TAŞINMIŞ GİBİ. HİÇ BİR ŞEY ANLAMIYORUM. HİÇ BİR ŞEY! BAKIN YERDE BİR RESİM VAR!
NE KORKUNÇ ÇİZİLMİŞ... BALDO HİÇ RENKLİ MÜREKKEP KULLANMIYORDU...
KOCANIZIN BAŞINA BİR FELÂKET GELMİŞ OLMALI.. ÇÜNKÜ BU MÜREKKEP DEĞİL.... BU.....
..KAN...
SANATÇI POZUNDA ÇEVRENİZDE ÇOK SAHTEKÂR GÖREBİLİRSİNİZ. OYSA BUNLARIN BÜTÜN YAPTIKLARI BAŞKALARININ FİKİRLERİNE BAŞKALARININ ESERLERİNE ÇERÇEVE ÇEKMEKTEN İBARETTİR. BİR AN LAMDA... BALDO GİBİ... HİÇ ÇARESİZ, BU KOMEDİYİ BİR GÜN FARKEDER GÖZLER.. VE BU SAHTECİLİKLERİ BOLDO'NUN Kİ KADAR SÜRER ÇOKÇASI...

KARANLIKLAR PRENSI

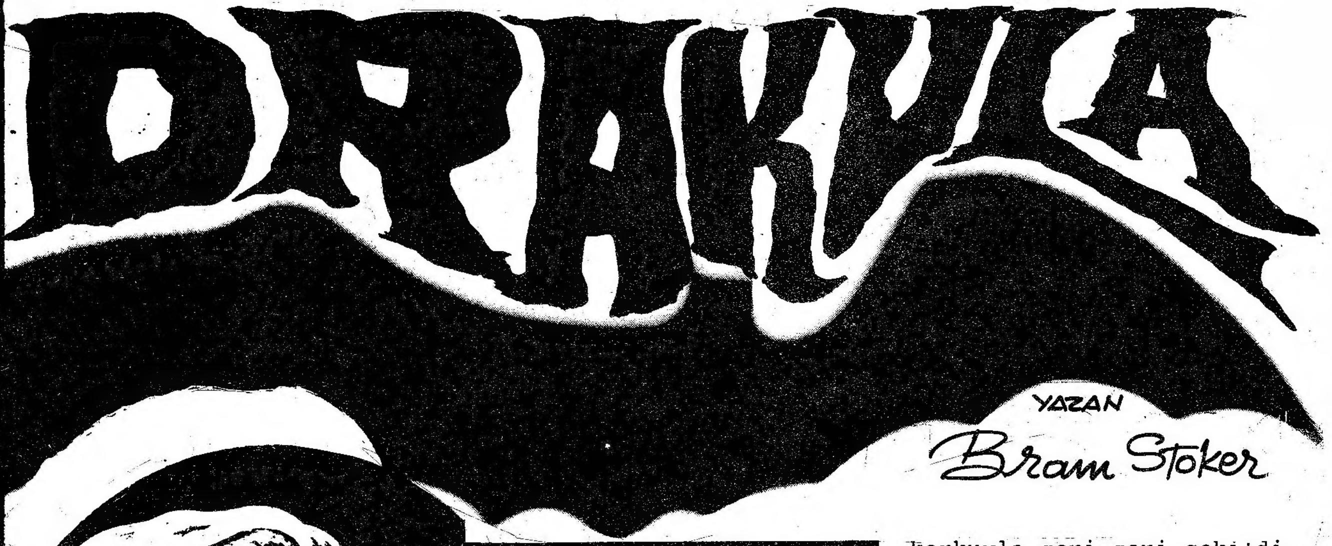

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafjr, kalmağa gitmişti.Fakat kısa sürede,Kontun bütün iyi ağırlamalarına rağmen, o herşeyden uzak,karanlık şatoda rahatsız olur. Ayrıca Kont'un garip ve korkunç görünüşünden ürkmeğe başlar.Kont'un kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini de bu amacını gerçekleştirmek için,şatoya hapsettiğini anlar.Bir gün şatoda vampir kadınların hücumuna uğrayınca Drakula,onun kendisine ait olduğunu söyleyerek, kadınların elinden alır Jonathan'ı. Jonathan ertesi sabah şatonun mahzenine iner ve oradaki tabutları inceler.

Hampstead esrarı:

Hampstead'daki komşular durmadan "Kensington dehşet''inden "Bıçaklanan kadın"dan "Siyahlı kadın"dan söz edip duruyorlar bunun yanısıra boğazlanan veya boğazlarından parçalanan çocuklara rastlanıyor. Tüyler ürpertici bir hadise bu. Polis yırtıcı bir hayvandan şüphe ediyor.

Westminster gazetesi:

"Bir çocuk daha bulundu."

"Hampstead Dehşeti"

"Bir çoçuk daha Hampstead tepesinde boğazlanmış olarak bulundu.Boğazındaki yaralar diğerleri gibi çok belirsiz. Bunun da aynı canavar tarafından cinayete kurban gittiği aşikâr.

Nina Harkerden

Jonathan biraz daha iyileşti.

24 Eylül- Dün akşam Jonathanın notları arasında feci şeylere rastladım.Bunlar hayal mahsülü mü yoksa doğru mu? anlayamadım.Mevzuuyu münakaşa edecek kuvveti kendimde, bulamıyorum.O korkunç Kont Londra'ya geliyormuş,

Van Helsing'den Bayan Harker'e mektup:

Sayın Madam,

Bayan Lucy'le olan büyük dostluğunuza dayanarak, sizden yardımınızı istirham edeceğim. İlk fırsatta Exeter'e gelip sizi göreceğim.Bu konuşmanın gizli tutulmasını rica edeceğim.

Van Helsing.

Bayan Harkerden Van Helsing'e mektup:

35 Eylül- Sizi bugünkül0.15 treniyle bekliyorum.

Van Helsing'in ziyaret saati yaklaştıkça heyecanım da artmaya başladı.Çünkü bunun Jonathanın sinir krizleri ile ilgili olduğunu sezinler gibiyim.İnşallah bu geliş Lucy ile ilgilidir.

Dr.Sewardın notları

Van Helsing Lucynin boğazının etrafına sarmısakları bağladı.Başında nöbet bekliyoruz.Ayın tam 14'ü pencereye kanatlı bir cisim çarpıp,çarpıp kaçıyor.

Lucy birden bire uyandı. Kendine gelir gelmez sarmısakları arandı.'Işık isterim" diye haykırdı.Van Helsing sarmısakları çekip, Lucynin boğazındaki eşarbı çıkardı ve korkuyla geri geri çekildi...

Merakla ileri atıldım. Başımdan aşağı soğuk bir ter gelmesiyle gitmesi bir oldu... Ne kadar acaip bir görüşme oldu bu.Kendimi kabus geçirmiş gibi hissediyorum.Eğer Jonathan'ın notlarını okumamış olsaydım böyle bir şeyi asla kabul edemezdim.Ona yardım etmek için elimden gelen herşeyi yapacağım...Onu mahveden de şüphe, zannediyorum. Fakat gördüğü şahsın "o" olduğuna eminim.

Saat gecenen 2,5 uğu idi. Kapı vuruldu.Dr.Van Helsing gelmişti.Çok tesirli bir görünüşü var."Bayan Harker sizi Lucy Westerna'nın adına görmeye geldim.Jonathan'ın Bayan Hawkins'in ölümü ile çok sarsıldığını ve bu arada da,bazı deliller bulmak mecburiyetinde olduğu için benim Lucy'e yazdığım mektupları okuduğunu,bu vesileyle beni çok iyi tanıdığını ilâve etti. Dr.Van Helsing bana Jonathan'a yardım etmek istediğini, bu yüzden ona herşeyi söylemem gerektiğini söyledi.

"Size derdimi söylemek beni de rahatlatacak. Meseleye sebep olan Jonathan'ın bana seyahatten gönderdiği bazı notlardan doğdu.Bunun hakkında pek birşey söylemeye cesaret edemiyorum,fakat siz kendiniz okuyup, karar verin."

"Sabahleyin,ilk fırsatta gelip sizi göreceğim,Bayan Harker."

"Jonathan da 3.34 treniyle gelecek."

Van Helsing'den Bayan Harker'a mektup:

"Sayın Bayan,

Kocanızın hatıralarını okudum.Herşey çok acaip, fakat o nispette de doğru, Hayretim ve şaşkınlığım sonsuz."

Abraham Van Helsing

26Eylül- Tekrar yazacağımı hiç zannetmiyordum,fakat kendimi tutamadım.Mina,dün gece, Van Helsing'in ziyaretinden

Devamı gelecek sayıda

KALBİN SESİ
AKIL VE SİNİR HASTALIKLARI
BU DELİ GÖMLEĞİNİ BANA GİYDİRMENİZ ÇOK SAÇMA!.. DELİ DEĞİLİM BEN!
R. CRANDALL
BELKİ ÇOK SİNİRLİYDİM... ÇOK ÖFKELİYDİM AMA BU DELİLİK DEĞİL ASLA!..
ŞÖYLE OTUR BAKALIM. DOKTORA ANLATIRSIN DERDİNİ!
BÜTÜN UZUVLARIM GİBİ BEYNİM DE NORMAL ÇALIŞIYOR. İYİ GÖRÜYORUM. İYİ İŞİTİYORUM. HATTA YERİN ALTINDAKİ SESLERİ BİLE DUYABİLİYORUM!
BEN DELİ OLABİLİR MİYİM? BAKIN NE KADAR SIHHATLI VE SAKİNİM. DİNLEYİN SİZE BÜTÜN HİKÂYEYİ ANLATAYIM.

BU FİKRİN KAFAMA NASIL SAPLANDIĞINI İZAH ETMEK BİRAZ GÜÇ OLACAK. AMA, BU NEFRET GECE GÜNDÜZ KAFAMIN İÇİNDEYDİ...
HALÂ ÇALIŞIYORMUSUN ROBER ? SENİN GİBİ BİR UŞAK KOLAY BULUNMAZ !
İHTİYARI SEVERDİM. ONA SADAKATLE HİZMET EDERDİM...
YATMADAN BİRAZ OKUYACAĞIM ROBER... SEN DE BİRAZ DİNLEN ARTIK. BU GÜN ÇOK ÇALIŞTIN !
BANA KARŞI DAİMA NAZİKTİ.. BU HARİS ADAMIN ALTINLARIN DA DA ASLA GÖZÜM YOKTU...
AYAKTAYKEN BANA UFAK BİR KADEH BRANDİ VERİR MİSİN ROBER ?
GÖZÜNDE SOL GÖZÜNDE BİR TUHAFLIK VARDI...
YOK.. YOK... ROBER BİRAZ KONYAK OLSA DAHA İYİ GELECEKTİ... LÜTFEN !..
EVET... O TEK GÖZÜ BENİ FENA HALDE RAHATSIZ EDİYORDU.. BANA BAKTIĞI ZAMAN KANIMIN DONDUĞUNU HİSSEDİYORDUM.
GÜZEEL... BU İYİ OLDU. BRANDİ DEN DAHA İYİ DEĞİL Mİ ROBER HA ?
O GÖZ... O TEK GÖZ BENİ ÇOK RAHATSIZ EDİYORDU. ONDAN KURTULMA FİKRİ ZAMANLA GELİŞMEYE BAŞLADI...

BENİ DELİ ZANNEDİYORSUNUZ. BİR DELİ BÖYLE HAREKET EDEBİLİR Mİ SORARIM SİZE... PLÂNLI, İHTİYATLI VE DE ALABİLDİĞİNE SERİN KANLI...
..HER GECE... SESSİZCE... YATAK ODASININ KAPISINI AÇIP CEP FENERİNİN IŞIĞINDA ONA BAKIYOR.. ONU İNCELİYORDUM. BU BAZAN SAATLERCE SÜRÜYORDU...
... SONRA FENERİ DEHŞET VERİCİ GÖZÜNE TUTUYOR VE DAYANILMAZ BİR ARZUYLA GÖZÜN AÇILMASINI BEKLİYORDUM. VE İYİCE BİLİYORDUM Kİ BENİ RAHATSIZ EDEN İHTİYARIN KENDİ DEĞİL. O TEK GÖZÜDÜR...
KARARDAN BİR HAFTA SONRA İDİ. BİR GECE GALİBA BİRAZ İHTİYATSIZ HAREKET ETTİM. KAPI GICIRDADI... İHTİYAR KARYOLASINDA KIMILDANDI VE DOĞRULDU...
KİM VAR ORDA?
GERİ ÇEKİLİP HİÇ SES ÇIKARMADAN BEKLEDİM. BENİ GÖRMEDİĞİNDEN EMİNDİM. BİRAZDAN NASIL OLSA UYUYACAKTI. BEKLEMEK LÂZIMDI... VE BEKLEDİM. İŞTE BU BEKLEYİŞ ANINDA İLK DEFA KORKUNÇ BİR SESİ FARKETTİM.
KÜT! KÜT! KÜT! KÜT! KÜT!
BU SES İHTİYARIN KALBİNİN SESİYDİ. YAKLAŞAN AĞIR BİR AYAK SESİNİ ANDIRIYORDU... EN AZ GÖZÜ KADAR RAHATSIZ EDİCİ BİR SES...
BİRİSİ VAR ORDA! KİMSİN SEN?
İHTİYARIN KALBİNİN SESİ KORKUNÇ BİR TEMPODA KULAKLARIMI DOLDURUYORDU... BU DAYANILMAZ BİR ŞEY İDİ.. FENERİ KAPI ARALIĞINA YAKLAŞTIRIP İÇERİ BAKTIM. IŞIK HÜZMESİ O KORKUNÇ GÖZÜ AYDINLATIVERDİ. O TEK GÖZ AÇILMIŞ DEHŞETLE BANA BAKIYORDU...
ROBER... ROBER... SEN MİSİN?

İHTİYAR ADAM KORKMUŞTU.. BU KORKU KALBİNİN SESİNİ ARTTIRMIŞTI... DAYANILMAZ BİR TEMPOYLA BU SES HER TARAFI KAPLAMIŞTI.. DURDURMALIYDIM BU SESİ... MUTLAKA DURDURMALIYDIM. YOKSA ÇILDIRACAKTIM...
YETER! DURSUN ARTIK BU SES! KAPANSIN BU TEK GÖZ!
BİTSİN ARTIK.. BU İŞKENCE... KAPAT... SUS...
KÜT! KÜT! KÜT!
OLDU... SES DURDU... GÖZ DE KAPALI ARTIK... OH!
KÜT! KÜT! KÜT!
İHTİYAR ÖLMÜŞTÜ.. ELİMLE KALBİME BAKTIM ATIYORDU... CESET KASKATI KESİLMİŞTİ... İÇİMİ BİR RAHATLIK KAPLAMIŞTI... SAKİN BİR ŞEKİLDE PLÂNIMI UYGULUYORDUM...
İHTİYAR ADAMIN CESEDİNİ SÜRÜKLEDİM... NE YAPACAĞIMI ÇOK İYİ BİLİYORDUM...

Berenis

çeviren

MEHRİZAT POYRAZ NİRON

Benim de sizlere anlatacağım bir hikâyem var. Belki daha önce anlatmam gerekirdi ama, tam sırasını getirebilmek için bekledim bunca yıl.

Göbek adım Egens'tur. Sizlere soyadımı da söyleyecek değilim ne yazık ki çok muazzam bir şatoda oturuyorduk. Koca koca salonları, gizli geçitleri, silâh salonları ve kitap dolu büyük kitaplık odası, bahçeleri olan bu yeri çok severdi. Eski stilde döşenmiş olması evimize karşı bağlılığımı arttırırdı da üstelik.

Hatırlayabildiğim ilk çocukluk yıllarımın anıları hep bu kitaplık salonunda geçirdiğim yıllara rastlar.

Fakat sizlere oradan fazlaca bahsedemeyeceğim. Çünkü annem orada öldü. Ben de bu odada doğmuşum. Hiç bitmeyecek gibi görünen çok uzun bir gecenin yarısında doğmuşum hem de en tatlı bebeklik ve çocukluk çağlarımı orada yaşadım ve gene o odada gençliğimin öykü ve umut dolu ilk düşlerine daldım. Çok okudum, çok düşündüm. Bu düşüncelerim çoğunlukla güzel ve mutlu duygular taşırdı bana. Öyle çıkılmaz hayallere dalardım ki bazen, dış dünya ile ve onun gerçekçi olaylarıyla hiç bir suretle ilgilenmez varlığından bile habersiz yaşardım. Anlayacağınız, o derece kendi yarattığım bir ülkenin adamı olmuştum ki, başka bir dünya, başka bir ülke ve benden, ailemden, evimden başka yerlerin varlığına bile inanamazdım. Herşeyim o odada, başlar, orada yeşerir, büyür ve güçlenirdi.

xxxxx

Berenis ve ben kardeş çocuklarıydık. Bu baba ocağında birlikte büyüdük. Her günümüz birlikte geçti. Aynı odalarda koştuk, aynı bahçelerde gezdik. Aynı günlerde hasta olup yatağa düştük. Fakat bütün bunlara, rağmen çok ayrı karakterlere sahip olduk. Çok birbirinden değişik huylar edindik, tavırlar takındık büyüdüğümüzde.

Ben karamsar bir kişilik kazandım ve derin bir melânkolinin içine gömüldüm. Bundan daha önce de bahsetmiştim ya. O ise, Berenis, çok çevik, neşeli, hareketli, sempatik ve enerji dolu bir kız oldu çıktı ortaya. Hep gezmeyi, koşmayı sevdi. Bıkmadı eğlencelerden. Bense odama kapanıp kitap okumaktan başka birşey düşünemez olmuştum. Sanki yaşadığım halde duygularım ve hareketlerimle bir mezara gömülü gibiydim. O derece kapalı bir gençlik yaşantım vardı. Berenis geleceği ve bulutlu, kara günleri hiç aklına bile getirmez. Hep içinde bulunduğu anın zevkini doyunca çıkarabilmek amacı ile gezdi, tozdu, güldü ve koştu. Berenis. Berenis. Şimdi ben onun adını çağırıyorum defalarca ve bu adla birlikte, binlerce anı doluyor kulaklarıma uğultular içinde. Bir harabe haline gelmiş olan geçmişteki yıllarımın içinde en belirli kalıntı o. BERENİS. Ah! Güzel ve büyülü yüzü halâ o ilk neşeli gençlik yıllarındaki gibi taze görünüşü ile karşımda duruyor. Sanki canlı... Sanki halâ yaşıyor gibi. Ah benim yıkılmayan hayal dünyam. Ah gençlik, ve güzellik düşlerim, hey! Bu hikâyeyi size belki de hiç anlatmamalıydım. Felâket apansız gelivermişti. Hiç bir haber vermemişti önceden. İlk belirtilerini o güzel yüzünün süsleri olan tatlı bakışlı gözlerinde gördüm. Berenis'e gelen felâketin.

Gözlerinden girdi ve iliklerine, kadar işledi. Her şeyi bambaşka oluverdi. Karakteri, tavırları bile değişti. Ah! en korkuncu... Bizi birbirimizden ayıran o değişik düşünceleri, arzuları ve ruhu üzerindeki etkisi oldu. Onların öyle bir zamansız yıkıldılar ki. Berenis gözle görülmeyen bir felâketin kurbanı olmuştu... Gelip giden ve sürekli yıpratan bir felâketti bu. Artık yeğenimi tanıyamaz olmuştum. Sanki o gitmiş, yerine bambaşka bir Berenis getirip koymuşlardı. O içten ve dıştan yıkılıp, dururken benim hastalığım da ilerliyordu. Evet, ben de onunla aynı za-

manda hasta olmuştum. Ama bir türlü adlandıramıyorlardı hastalığımı. Herşeyden nefret eder olmuştum. Sinir ve hırs yiyip bitiriyordu beni.

Kaç gece hatırlarım sabahlara, kadar mumların alevli, titrek ışıklarına bakarak iç dünyama daldığımı. Hiç uyumadan güneşi karşıladığımı. Ya da herhangi bir çiçeğin kokusunu içime çekerek kendimden ve o çiçekten başka herşeyi unutmak istediğimi. Anlamsız bir sözü binlerce defa tekrarlamak.

Ben Berenis'i, o gençliğinin en güzel, en büyüleyici çağlarında bile sevmemiştim. Garip bir yaradılışım vardı. Hiç bir zaman yürekten değil, ruhumdan doğardı duygulanmalarım. Şafak vakitlerinin kızıllığında, ormanın titreyen gölgelerinde ve kitaplığımda geçirdiğim uzun gecelerin sessizliğinde hep o gelirdi karşıma. Ama hiç bir zaman gerçekteki, şuh ve güzel Berenis değildi. Kendi hayal, dünyamın hayal kızıydı O. Hep düş olarak düşündüm ve yaşattım onu arzularımla. Ve ben gerçek Berenis' değil, bu hayal Berenis'i seviyor, tapıyordum ona. İçine gömüldüğüm öz dünyamı dolduran tek varlık, süzleyen tek çiçek, öten tek kuş O'ydu. Berenis karşımdayken ben ona gerçek gözüyle değil, hayal gözümle bakardım. Onu inceler, her yanına dikkatle bakar, her organı üzerinde kendi, kendime araştırmalar tartışmalar, yapar, güzelliğinin çeşitli yönlerini bulur çıkarırdım.

Ve çok perişan bir anımda ona evlenme teklif edivermişim. Nikâh gününü ayarlamıştık. Bir kış ikindisinde evlenecektik. Henüz yazdı, havalar, sıcak ve boğucuydu. Kitap odasında kendimi yapayalnız sandığım bir anda Berenis'i karşımda buluverdim. Odanın loş sessizliği mi, onun hastalıktan olgunlaşması mı, yoksa ince elbiseleri mi alıkoydu Berenis'i konuşmaktan bilmiyorum ama, ben de ağzımı açıp tek kelime konuşamadım. İçim, dışım donmuştu.. Sıkıldım. Meraklandım. Nihayet yerimde doğrularak, bakışlarımı ona çevirdim. Yüzü çok soluktu. Kapkara saçları bukleler halinde kemikli şakaklarını, yanaklarını örtüyordu. Alnı açıktı. Tümüyle melânkolik bir hali vardı. Gözleri sanki bakmıyordu. Görmüyordu. Göz bebekleri, parlamıyordu. Gözlerimi dudaklarına kaydırdım. Aman tanrım. Bu ne değişiklikti böyle. Bu hangi hastalıktı ki güzel ve şen Berenis'imi bambaşka bir dünyaya atmış, bir hayalete korkunç bir yaratığa çevirmişti. İncelmiş, uzamış dudakları hafifçe bir açılıp bir kapanıyordu. Açıldıkça, sanki gülümsüyormuş gibi acı bir görünüş yayılıyordu dudaklarına. Ve aralarından son derece muntazam, fakat o derece de korkun görünüşlü, ince uzun keskin bembayaz dişleri sırıtıyordu. Bu yepyeni, bir Berenis'ti. İyi ki o anda bakışlarımın yönünü değiştirmişim, yoksa, dehşetten ölürdüm. Kapanan bir kapının sesi beni kendime getirdi. Nihayet başımı kaldırdığımda yeğenimin odayı terketmiş olduğunu gördüm. Fakat rahatsız olan beynimin, odasıydı. O boşalmamıştı. Bembeyaz ve ışıltılı dişleri bir türlü oradan dışarı çıkmak istemiyordu. Halen capcanlıydılar. Hiç bir bulut, hiç bir leke düşmemişcesine üzerlerine taze görüntüleri gözlerimin önünden gitmiyordu.

Ve ben o dişler karşımdayken, görmediklerimin şimdi hayalimde, farkına varıyordum. İncelemeğe koyuldum. Ah, o dişler. Dişleri Berenis'in, oradalar, karşımda. Açılıp kapandıkça üzerime atılacak gibi duran uzun ve sivri, korkunç dişler. Krizim tuttu. Başladım sadece dişleri, düşünmeğe, Günlerce ve gecelerce, onları düşündüm. İnceledim. Tartıştım. Ve bıkmadım. Birisinden "adımlar duyguları temsil eder" sözünü duymuştum. Araştırmaların sonunda Berenis'in dişlerinin de düşünce ve fikirleri temsil ettiği kararına, vardım. Çılgına dönmüştüm. Dengemi ve huzurumu sadece Berenis'in dişlerinin sağlayabileceğine inanıyordum.

Akşamlar oldu. Geceler indi üzerime. Yepyeni günler geldi geçtiler. Ben halâ bu odada, yapayalnızlığımın ortasında, Berenis'in dişlerine gömülü kalmıştım. İşte bu mezar sessizliğimi yaşadığım gecelerden birinde dehşetli bir çığlık duydum ansızın. Sonra acılı inlemeler, korkunç haykırışlar ve gene sessizlik. Kalktım. Odanın kapılarından birini açtım. Koridorda bir uşak duruyordu. Gözleri yaşlarla doluydu. Ağlıyordu. O bana Berenis'in artık yaşamadığını bildirdi.

Sabahtanberi komadaymış ve gece çığlık arasında ölmüş. Cenaze töreni için her şey hazırmış. Mezarı, bile kazılmış hatta. İçim sıkıntı ve korku dolu, O'nun yattığı odaya gittim. Uşak ölüden kalan her şeyi yatağın yanındaki dolaba koyduklarını söylemişti. Birisi mi sordu bana ölüyü görmek isteyip istemediğimi? Kimsenin ağzının bıçak açmıyordu. Belki bana öyle gelmişti ama yerinde, bir soruydu bu. Hemen yatağa yaklaştım. Yavaşça örtüleri kaldırarak baktım ve yeniden üzerini örterken sanki kendimi de yaşayanlar dünyasından ayırdım ve onunla birlikte o ölü yatağa gömdüm. Taş kesilmiştim. Her yan ölü ve mezar kokuyordu. Her yan Berenis kokuyordu. Ölünün bıraktıklarını saklayan dolap başımı döndürüyordu. Oradan kaçmak istiyordum. Bacaklarım uyuşmuştu, gidemiyor ve gözlerimi o dolaptan ayıramıyordum. Odadan kaçabilmek uğruna herşeyimi verebilirdim. İçimin isteğine karşı koyamayarak ölünün yüzüne baktım. Bilmiyorum nasıl çenesine bağladıkları bağ çözülmüştü. İnce dudakları aralanmış, uzun, sivri, bembeyaz dişleri sırıtıyordu. Sanki dişler alay edercesine bana bakıyorlardı. Korkuyordum. Oradan, o ölüden ve ölüler dünyasından hemen nasıl kaçabildiğimi hatırlamıyorum.

⊕♦⊕♦⊕♦⊕♦⊕

Kitaplıkta kendime geldiğimde, bir düşten uyanır gibiydim. Gece yarısıydı. Berenis ertesi gün akşama doğru, güneş battıktan sonra gömülecekti. Kendime gelmeden önceki zamanda neler yaptığımı hatırlamıyordum. Sadece çok korkunç ve dehşet dolu şeyler geçmişti. Bunu biliyordum. Arada bir bütün çabalarıma rağmen sadece bir kadın çığlığı çarpıyordu kulaklarıma. Ben bir şeyler mi yapmıştım yoksa? Neler yapmıştım. Haykırarak sordum kendi kendime. "Ne yaptım ben?"

Masamdaki gece lâmbasının yanında evin doktoruna ait bazı ilâçlar vardı. Ama bunlar nasıl gelmişti buraya, kim getirmişti? Neden ona baktıkça titriyordum? Damarlarımdaki, kan gitgide donuyordu. Kapı vuruldu ve sapsarı, ölü yüzlü bir uşak içeri girdi. Neler söylüyordu bana böyle? Bir şeyler anlatıyordu ama, anlayabildiğim tek şey, gece yarısı bir kadın çığlığı duymuş olduğuydu. Bütün uşakları toplamış ve ölünün odasına koşmuşlar. Sesini daha da alçaltarak odada bir ölü soyucusu gördüklerini anlattı. Sonra da ölünün halen canlı gibi yattığını ve baktığını ekledi, sözlerine. Uşak elbiselerime bakıyordu benim. Ben de baktım. Üstüm, başım al kanlar içindeydi. Hiç bir şey söylemeden elimi tuttu. Duvara sürükledi ve bakmamı söyledi. Bakar, bakmaz korkunç bir çığlık attım. Bir balta idi bu. Hemen atılarak masanın üzerindeki ilâç şişesini açmak, istedim. Fakat açamadım. Şişenin kapağını ben ellerim titrek buna uğraşırken şişe elimden kayarak yere düştü ve paramparça oldu. Ortalığa bir anda tam otuz iki tane dişe benzer kimyevi maddeler saçıldı ve oraya buraya dağılıverdi hemen. Dişlerle birlikte bir iki diş çekme aleti düştü kaldı ayaklarımın dibine. O anda çözdüm içimdeki kördüğümü. Hatırlayamadığım şey, Berenis'in ölü vücudünden, beynime saplanmış olan bembeyaz, uzun, sivri ve korkunç dişlerini çekmemdi demek!

BATAKLIK!

ÖZET:
JAKE, KIZ KARDEŞİNİN ANLATTIĞI KORKULU BİR HİKÂYEYİ TAHKİK İÇİN ONUNLA BERABER ORMANDAKİ BATAKLIĞA GİDER... VE AYAĞI BURKULDUĞU İÇİN ORADA KALIR. KIZ, BABASI VE KARDEŞLERİNİ YARDIMA ÇAĞIRMAK İÇİN EVE DÖNER...

HAREKETSİZ GEÇEN SAATLER.. ÇÜRÜTÜCÜ RUTUBET... VE KORKU... JAKE ÇAMURDAN TANINMIYACAK BİR KÜLÇE HALİNDEDİR...
OH... ALLAHIM! BABAM, BİZİMKİLER BENİ ÖLDÜRECEKLER. BİR ŞEYLER YAPMALIYIM. KIPIRDANAMIYORUM...SESİM ÇIKMIYOR ALLAHIM!..
ÇAMURA BULANMIŞ SURATIN ORTASINDAKİ KURUMUŞ AĞZI ZORLUKLA AÇILIR. VE BİR ŞEYLER SÖYLEMEK, BAĞIRMAK İSTER.. FAKAT BOĞAZINDA SADECE GARİP BİR HIRILTI ÇIKAR.. TÜFEKLER PATLAMIŞTIR...
URRRARUGHH!
K-A-BLAAM!
BU NE BİÇİM MAHLUK!...
FAKAT JAKE NEREDE ? ONU BULAMADIK! JAKE.... NERDESİN JAKE... CEVAP VER JAKE!
BALÇIK GİBİ SİMSİYAH ÇAMURA BULANMIŞ YERDE YATAN CESEDE YAKLAŞIRLAR. BU ACAİP ŞEKİL ONLARA PEK YABANCI GELMEZ...
JAKE!.. BENİ DUYUYOR MUSUN ? JAKE NERDESİN ?...
OH!. BABA, BU JAKE!
BATAKLIKTA HIÇKIRIKLAR DUYULURKEN ÖTE YANDA BUNDAN HABERSİZ KIZIN ETRAFINI BİR TAKIM HAYVANCIKLAR SARMIŞTI...
. SEVGİLİ KÜÇÜK HAYVANCIKLAR ; KARDEŞİM JAKE'İ GÖRDÜNÜZ MÜ ?

HAYIR!.. HAYIR!..
EEEEEEEEEEEEEEEEEE!
LUCI-BET!... NE VAR? NE OLUYOR?...
KURTARIN BENİ!....
İMDAAAT!
FAKAT HER ŞEY İÇİN ARTIK ÇOK GEÇTİR. BÜTÜN AİLE SABAHIN SİSLERİ ARASINDA YAVAŞ YAVAŞ BATAKLIĞA GÖMÜLMEKTEDİRLER...
BATAKLIĞIN AĞIR ÇAMURUNDA KIMILDIYAMAZ HALE GELEN ADAMLARIN ÜZERİNE ATILAN UFAK VAMPİRLER İSE ONLARIN KANLARINI EMEREK ÖLÜMLERİNE BİR BAŞKA ŞEKİL VERMEKTEDİRLER. ARTIK ÇIĞLIKLAR SONA ERMİŞ KAN EMEN YARASALARIN KANAT SESLERİ DUYULMAKTADIR...
BATAKLIK!.. KAN İÇEN KÜÇÜK VAMPİR YARASALAR İÇİN ŞAHANE BİR ALEMDİ... EFSANEYİ MERAK EDENLER ONLARA MUHTEŞEM BİR ZİYAFET TEŞKİL EDİYORLARDI...

FEZA YARATIĞI!

ÖZET:
3000 YILLARINDA BİR FEZA KONTROL GEMİSİNDE KAPTAN DURVARD VE ALİM ELLİOT GARİP BİR FEZA YARATIĞINI ARAMAKTADIRLAR. NİHAYET FEZA YARATIĞINI HAREKETSİZ BİR HALDE BULUR VE LABORATUVARA SOKARLAR. TAM ÖLÜ VEYA DİRİ OLDUĞUNU TARTIŞIRLARKEN CANAVAR, FEZA ADAMLARINDAN BİRİNİ YUTARAK CANLI OLDUĞUNU İSBAT EDER...

NE OLURSA OLSUN BU BÖLMELERİ AŞABİLECEĞİNİ SANMIYORDUM.
YÜZBAŞI KAÇMALIYIZ BURADAN. ÇOK KUVVETLİ BİR ŞEY BU. SALDIRILARIMIZ DA TESİRSİZ KALIYOR!
ÇARESİZLİK İÇİNDE ŞAŞKIN YÜZBAŞIYI KOLUNDAN YAKALAYAN ELLİOT SON ANDA ÜZERLERİNE YÖNELEN YARATIĞIN ÖNÜNDEN KAÇABİLMELERİNİ SAĞLADI...
AAAAIIIEEEEE!
VE CANLARINI KURTARMAK İÇİN ASANSÖRE KENDİLERİNİ GÜÇLÜKLE ATTILAR...
NÖBETÇİNİN CESEDİNE TAKILMASAYDI ASANSÖRE DE YETİŞECEKTİ!
FEZADA BİRLEŞİM BAZAN ACAİP ŞEKİLLER DOĞURUR. BURADA DA MÜTHİŞ BİR ZEKÂ HAYVANİ BİR ÖN SEZİ İLE BİRLEŞMİŞ ŞANSIMIZ VAR Kİ SADECE BİR TANE!
ONU YENMELİYİZ! AĞIR SİLÂHLARIMIZI KULLANALIM!
BU NASIL OLABİLİR ELLİOT.... BÖYLE HANTAL BİR YARATIĞIN BU KADAR ZEKİ OLMASI ŞAŞILACAK ŞEY!
TAHRİP TOPUNU KULLANMAK ZORUNDA KALACAĞIZ. ASLINDA BUNLAR HARİÇTE KULLANMAK İÇİNDİR. İÇERDE BÜYÜK TAHRİBAT YABABİLİR!
ONU DURDURMAK İÇİN BU RİZKİ GÖZE ALMALIYIZ. GİTTİKÇE İŞİ AZITIYOR. ARTIK BİR ŞEYLER YAPIP DURDURMALIYIZ ONU!

EMİRLER DERHAL YERİNE GETİRİLDİ. TAHRİP TOPLARI GEMİNİN İÇİNDEKİ GENİŞ PİSTE YERLEŞTİRİLDİ. ASKERLER SİNİRLİ VE HEYECANLIYDILAR. DAKİKALAR KORKUYLA GEÇTİ. NİHAYET İRİ BİR GÖLGE BELİRDİ ÖTEDEN...
DİKKAT! ATEŞE HAZIR OLUN!
GÖLGE KARARLI VE EMİN ADIMLARLA YAKLAŞIYOR... YAKLAŞTIKÇA BÜYÜYORDU ......
PEŞ PEŞE PATLAYAN TAHRİP SİLÂHLARI CANAVARI SARSIYOR FAKAT DURDURAMIYORDU. ATEŞE ALDIRMADAN İLERLİYORDU...
ATEŞ! ATEŞ!
YAHHHHHHH!
ALLAHIM! HEPİMİZİ ÖLDÜRECEK.
YARATIK BİR OYUNCAKLA OYNAR GİBİ EN AĞIR SİLÂHLARI SAĞA SOLA SAVURUYOR. ORTALIĞA DEHŞET SALIYORDU ELLİOT, BİTKİN YÜZBAŞIYA YAKLAŞTI...
YAŞIYORUM... NE OLDU ELLİOT!.. YARATIK NEREDE?
TAŞIYABİLDİĞİ KADAR ÖLÜ VE YARALI TOPLAYIP LABORATUVARA DÖNDÜ. MAKSADI NE ANLIYAMADIM. FAKAT NASIL YOKEDEBİLECEĞİMİZİ ŞİMDİ BİLİYORUM.

BU ALLAHIN BELASI YARATIĞIN ÖLDÜRÜLEBİLECEĞİNE ARTIK İNANAMIYORUM, ELLİOT. TEKRAR GELDİĞİNDE KORKARIM HEPİMİZİ TEMİZLİYECEK! SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN ?
GEMİNİN JENARATÖRLERİNDEKİ YÜKSEK VOLTAJLI CEREYANI TABANA ŞASİ YAPTIRMAYI....
ÜMİTSİZ OLAN YÜZBAŞI... ALİM ELLİOT'UN SÖYLEDİKLERİ İLE BİR ANDA CANLANIVERDİ BU BÜYÜK BİR ÜMİT İDİ...
BU ŞAHANE BİR FİKİR ELLİOT! HAY AKLINLA BİN YAŞA.. BUNU DENEYEBİLİRİZ..
ADAMLARINA KAUÇUK ELBİSELERİNİ GİYİP BURADA TOPLANMALARINI SÖYLE!
FEZA GEMİSİNİN MÜRETTEBATI VERİLEN EMİRLE LABORATUVARIN KARŞISINDAKİ GENİŞ PİST'İN UCUNDA KAUÇUK ELBİSELERİ İLE TOPLANDILAR. SESSİZ VE KORKUNÇ BİR BEKLEYİŞ BAŞLADI...
EMNİYET KONTROL... DİKKAT, YARATIK GELİYOR!
BU YA BİZİM YA ONUN SONU OLACAK!
YARATIK KORİDORDA GÖRÜNDÜĞÜ ANDA YÜZBAŞI DURVAL JENARATÖRDEKİ YÜKSEK GERİLİMLİ CERYANI YERE BAĞLAYACAK KOLU ÇEKTİ... BİR ANDA KULAKLARI TIRMALIYAN BİR CAYIRTI İLE ORTALIK BİR MÜDDET SARSILDI. KAUÇUK ELBİSELİ MÜRETTEBATIN GÖZÜ ÖNÜNDE YARATIK YOK OLMUŞTU...
YÜZBAŞI DÜRVAL ZAFER SEVİNCİYLE ORTAYA FIRLADI...
BAŞARDIK ÇOCUKLAR... BAŞARDIK! İŞTE ONU YOK ETTİK!

GÖZLERİ KAMAŞTIRAN BİR PATLAMADAN SONRA KOCA YARATIKTAN GERİYE BİR KÜL YIĞINI KALMIŞTI...
İŞTE SİZİN ZEKİ VE MUHTEŞEM MAHLUKUNUZDAN ARTA KALAN ELLİOT!
ŞANSLIYDIK.. KAZANDIK KAPTAN.... HAYDİ LABORATUVARA DÖNELİM!
KAPI AÇIKTI.. ÖNCE ELLİOT İÇERİ GİRDİ...DÜŞÜNCELİ İDİ... BU İŞİN BÖYLE KOLAY BİTECEĞİNE İHTİMAL VEREMİYORDU... ADETA BİR ŞEYLER BEKLİYORDU...
NE VAR? NE OLUYOR ELLİOT?
AMAN TANRIM! KORKTUĞUM GİBİ BU İŞ BİTMEDİ DAHA!
FEZA YARATIĞI İLE YAPILAN KANLI MÜCADELE BOŞA GİTMİŞTİ. ÇÜNKÜ İKİ ADAM LABORATUVARIN AYDINLIĞINDA KORKUNÇ GERÇEĞİ GÖRMÜŞLERDİ...
BU ÇOK KÖTÜ ELLİOT! FAKAT NASIL OLDU? NEREDEN ÇIKTI BUNLAR?
BİLMİYORUM YÜZBAŞI. FAKAT ZANNETTİĞİMİZDEN DE ZEKİYMİŞ. GİZLEDİĞİ YAVRULARINI DİKKATİ KENDİNE ÇEKEREK BİZDEN SAKLADI.
LABORATUVARDA ÖNCE ÖLDÜRÜLEN KADAR BÜYÜK OLMAYAN İKİ CANAVAR DAHA PARÇALAYIP YEDİKLERİ ASKERLERİN KEMİKLERİ ÜZERİNDE ONLARA KORKUNÇ GÖZLERİYLE HIRLAYAYARAK BAKIYORLARDI...
BU YAVRULAR BİZİ UĞRAŞTIRACAK!
FEZA YARATIĞI ZEKİ BİR ANA İDİ. İYİ BİR OYUN İLE YAVRULARINA VE KENDİSİNE GIDA TEMİNİ İMKÂNINI BULMUŞTU BOŞLUKTA... AMA 3000 SENESİNİN İNSANI DA ZEKÂ VE GÜÇ BAKIMINDAN KOLAY MAĞLUP EDİLEBİLİR Mİ YA!....

BEN BİR VAMPİRİM

yazan:
MAURICE
LİMAT
çeviren:
MEHRİZAT
POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen,arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak,kendisine kanını verip,ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır.Verano,Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun,kurbanına yaklaşmasını bekler.Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler.Leşen kadınla buluşmak istemez.Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak üzere çıkar.Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

Kararlı adımlarla Marika'ya doğru ilerliyorum. O, ilk anda kurbanın kanından bana düşecek payı almağa geldiğimi sanıyor besbelli. Halâ başım dönüyor. İçim bunalıyor susamışlığımdan ama kesilen yerimden akan o bir kaç damla kan, damarlarımdaki tıkanmışlığı gideriverrmişti. Beynim, belleğim aydınlanmış, gerçeklere yüz sürmeğe başlamıştım.

Neden Marika benden ürküyor, geri çekiliyor böyle şimdi? ben de korkutucu bir hal mi var yoksa? Ben de onu ürkütecek bir şey var elbette.... Elimdeki cam parçası onu avucumun içinde sıkıyorum. Gene de duvarlara ve yere yansımaları geçiyor. Sanki bir ayna gibi ışıldıyor avucumdan.....

Ben ona bakmamak için kendimi kolluyorum. Çünkü bana da acı veriyor. Fakat, o: Marika, yansımayı olduğu gibi tam yüzüne alıyor. Önce yanıldığını sanarak bir duraklıyor.Ona bu hareketi bilhassa yapmadığımı düşünüyor. Ama benim ciddi ve kararlı duruşumla irkiliyor. Herşeyi anlıyor nihayet. Kaçmağa yelteniyor. Fakat ben öyle bir yerde duruyorum ki, benden ve elimdeki yansımadan, kaçmasına imkân kalmıyor. VAMPİR kızgınlıktan, hiddetten köpürüyor. Yumruklarını sıkıyor. Üzerime atılmağa niyetli görünüyor, ama elimdeki araç beni ondan koruyor... Her teşebbüsünde korkunç, çığlıklar atarak geri çekilmek zorunda kalıyor. Gücü, morali gitgide yıkılıyor. Bir adım atıyorum, iki adım, üç adım. Avım tam önümde duruyor şimdi. Nihayet direnme çabasını bırakıyor çaresiz, son derece acı duyduğu her halinden belli. Krizler içinde kıvranıyor. Sonra aniden pencereye koşuyor, Çabucak panjurları açıp, hiç tereddüt etmeden kendini boşluğa bırakıveriyor....

Karanlık gecede çılgınca bir haykırış, hayvani bir çığlık yükseliyor. göklere...

x x x

Jamdarmaların arabası, az gittikten sonra yeniden durmuştu. Issız bir dağ yolu, ana yoldan ayrılıp tepeye doğru kıvranıyordu. Teddy ve İsabelle jandarmaların hemen ardından o yol kavşağına ulaştılar. Yerdeki izleri, elektrik feneri ile kontrol ediyorlardı.

"Bir şeyler bulabildiniz mi?"

"Lâstik izleri apaçık görünüyor. Ferrari kuşkusuz buradan sapmış."

"Tepeye mi tırmanmış demek, istiyorsunuz? Öyleyse oraya giden bir tek yol var."

"Haritada böyle bir yol görünmüyor. Ama orada, tepede terkedilmiş bir ev olması gerektiğini biliyorum."

Bir dakika sonra arabalar yeniden yola düzülmüşlerdi. Çıkış yorucu oldu. Bir kaç dakika içinde nihayet tepedeki düzlüğe varmışlardı. İsabelle bir çığlık atıverdi iner, inmez.

"Bir ev... Ferrari de orada.."

Teddy de arabayı durdurur, durdurmaz hemen eve doğru koştu. Genç kadın ardından koşarak ona yetişmeğe çabalıyordu. Jandarmalar çoktan, eve varmışlardı:

"Kapılar kapalı... Açmağa imkân yok..."

"Biraz zorlasak açılmaz mı acaba?"

"Yavaş yavaş matmazel.. Elimizde kanunî bir emir, bir evrak yok... Kimsenin hakkına tecavüz edemeyiz.

İsabelle sinirlenerek:

"Fakat Bernar Leşen tehlikede.'

Jandarma kumandanı hafifçe güldü:

"Hmm... İşi büyütmeyelim.. Biz arabayı aramakla görevimizi yerine getirdik. Çünkü sözünü ettiğiniz kadın bir genci kaçırmıştı. Fakat şimdiki tehlikenin önüne geçemeyiz...

Bu geceyi bu evde geçirecekler ister istemez... Bunun gencin hoşuna gitmeyeceğini nerden biliyorsunuz...O belki de hoşlanıyordur kadından..."

İsabelle dona kaldı. O bunu hiç aklına getirmemişti. Jandarmalar, görevlerini yapmışlardı elbette... Bernar onlarca tehlikede değildi..

Jandarmalar bir kadınla gecelemenin tehlikeli olacağına inanamıyor, gülüyorlardı.

"Anlıyor musunuz matmazel.Çok güçük bir çocuk olsaydı kaçırılan anlardık, ama..."

"Fakat kanunlar...".

"Biz kanunları sayarız matmazel... Yarın sabah eve girer, Bernar Leşen'i sorarız." İsabelle çok şaşkındı, ne söylemesi gerektiğini bilemiyordu:

"Şey ... Ya Mösyö Leşen ne olacak?"

"Nasıl?...O sizinle değil miydi?"

İsabelle Jean-Louis'nin az önceki yol tartışması esnasında ortadan kaybolduğunu söylemek üzereydi... Oradan uzaklaşarak evin çevresini, gözden geçirmekte olan Teddy son anda konuşulanları duyarak, koşup, geldi:

"Baylar... çabuk gelin, rica ederim.... Hayır İsabelle, siz burada kalın, size göre bir manzara değil.... Sizin görmemeniz daha iyi olur..."

"Jean-Louis..." İsabelle hıçkırarak sormuştu.

"Hayır, dedi Teddy. Sizi korkuttuğum için özür dilerim. Söylemek, istediğim o değildi... Fakat gene de çok korkunç bir şey."

Hastabakıcı olduğu için çok korkunç şeyler görmüş olduğunu ve böyle şeylere alışkınlığını anlattı ona genç kadın... Nihayet o zaman dedektif onun da gelmesine izin verdi. İsabelle'in gördüğü manzara, insanı dehşetten bayıltacak bir görünüşteydi.

Bir vücut, düşmüş bir kadın vücudü... Güneşli havalarda kullanılmak üzere evin önüne çakılmış bir güneşlik kazığının tam ortasına geçmiş bir genç kadın vücudü. Nasıl da kazığın sivri ucuna tesadüf ediverrmişti..

Vücudün hareketsiz ve kaskatı duruşu, onun daha az önce oraya düştüğünü gösteriyordu. Teddy, İsabelle'in kulağına eğilerek fısıldadı:

Devamı gelecek sayıda.

AZAMİ GAYRET

- ÖZET -

DRUMM VE PHYFFE ŞEHRE YENİ GELMİŞLER VE BİR CENAZE ŞİRKETİ KURARAK ÇALIŞMAĞA BAŞLAMIŞLARDI. O GÜNDEN SONRA ÖLÜLER ÇOĞALMIŞSA DA ONLAR GENE BU İŞİ ÇOK UCUZA YAPMAĞA DEVAM EDİYORLARDI GAZETECİ MC CORMİCK, BU İŞTEN KUŞKULANARAK ŞİRKETİN YAPTIKLARINI İZLEMEYE BAŞLAR. TAM ODAYA GİRDİĞİNDE...

BİZİM BURADA YAPTIĞIMIZ BU BAY MC. CORMICK. BİR CESETDEN %100 FAYDALANIYORUZ. CARLTON CENAZE ŞİRKETİNDE HİÇ BİR ŞEY ZİYAN EDİLMEZ.!
ARADA BİR. UFAK ZEHİRLENMELER DÜZENLEMEK GEREKİYOR. TIPKI KALP SEKTESİNİ ANDIRIYOR. BİZE DE DEVAMLI HAM MADDE SAĞLIYOR!
%100 KANDAN VE ETTEN NE YAPILABİLİR Kİ?
O BİZİM BAŞLICA İLGİLENDİĞİMİZ ŞEY... BU ŞİRKETİ BAŞLICA KURMAMIZIN SEBEBİ... KEMİK TOZU İKİNCİ DERECEDE BİR YARARLANMA...
BİR ORTAKLIĞIN BAŞARISI, TEŞKİLATCA DAHA YARARLI OLMAK İÇİN. BİRİNDE EKSİK OLAN ŞEYİ DİĞERİNİN TAMAMLAMASINA BAĞLIDIR...
UZUN ZAMAN BAY PHYFFE İLE BEN AYRI AYRI ÇALIŞIRKEN YALNIZ APTALCA BİR REKABET VARDI ARAMIZDA. BÖYLECE BİR İSRAF YAPIYORDUK! BURDA YAPTIĞIMIZ GİBİ ASLA EN ÇOK YARARLANMA ŞANSIMIZ YOKTU.!
AN... AN.. ANLIYAMIYORUM... ALLAHAŞKINA NE DEMEK İSTİYORSUNUZ?
PEK BASİT... EŞİT BİR ORTAKLIK BAY. MC CORMICK!

GÖRÜYORSUNUZ YA BEN BIR VAMPIRIM !...
...VE B. PHYFFE DE ÖYLE TABII !...
HIRRR !...
ARGHHHHHH!
PHYFFE, ODANIN DÖŞEMESINDEN YÜKSELEN ŞAPIRTININ SONA ERMESINI BEKLEDI. BÖYLECE SIRA ONUN OLACAKTI....
ZAVALLI B. MC MCORMICK ! BIZIM IŞLERIMIZLE BÖYLE ILGILENDIKTEN SONRA KENDI CENAZE IŞLERINI DÜZENLEME FIRSATINI BULAMAMIŞ OLMASI NE ACINACAK ŞEY...
BU ŞIMDIYE KADAR GÖRDÜĞÜM EN GÜZEL KAN IÇICILIK SAHNESI. FAKAT DRUMM VE PHYFFE ILE BU KEMIKLER HAKKINDA KONUŞMAĞA GITMELIYIM. KURT ADAM OLMA NÖBETIM GELIYOR DIŞLERIM ÇIKMAK ÜZERE...

KARAOĞLAN

2. CİLT ÇIKTI!

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına Muhtar Yavaşça. Yönetim yeri: Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve Düzenlendiği yer: Yavaşça Yayınları Baskı: Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası